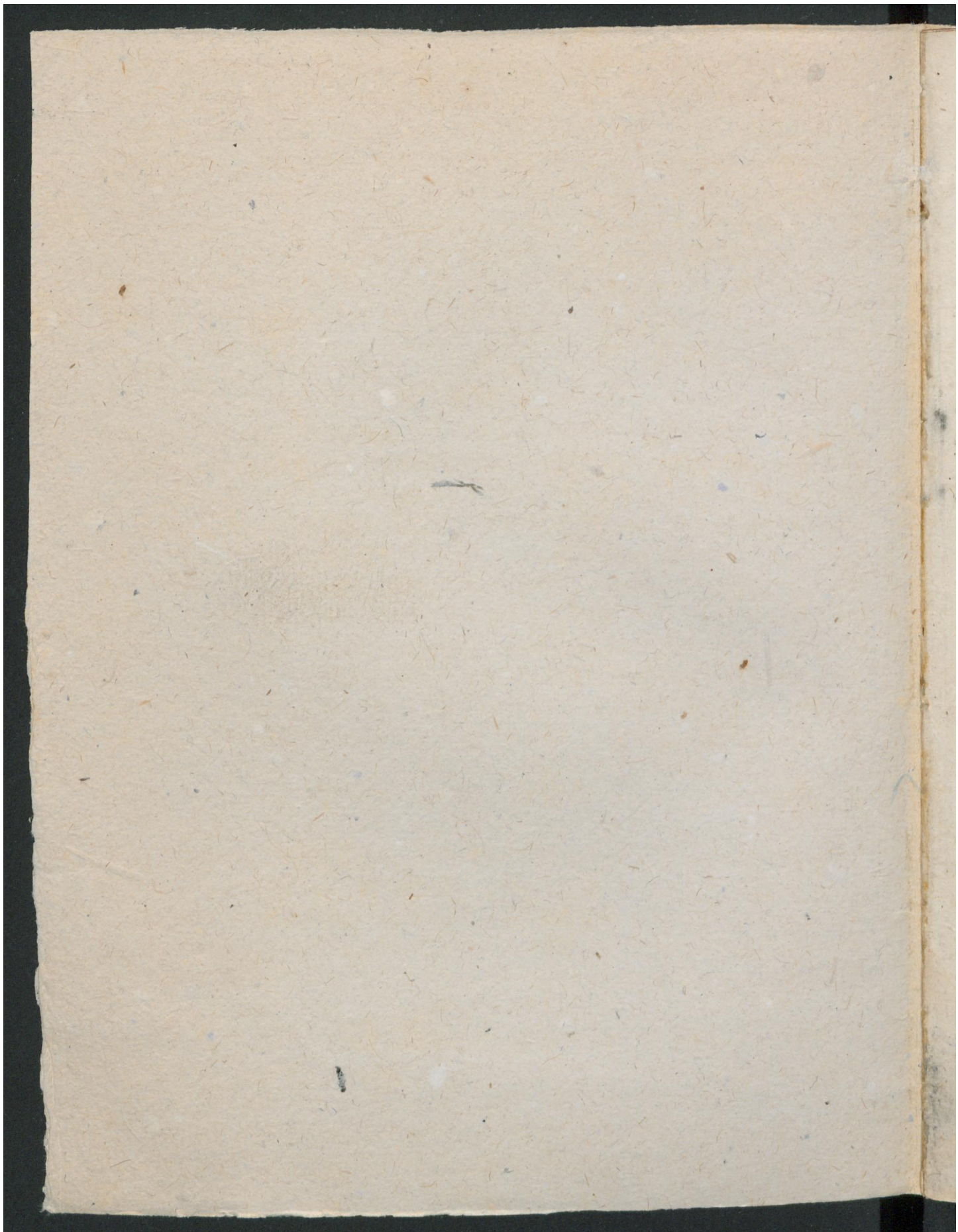


PAMFLET

1420



Raedtsel.

Ieghelick doet geern wat. Naer dat verscheyden Discoursen
en Droomen op den handel vanden Vrede in Neder-landt zijn
uytghheghaen: soo hebbe ick my in eenichz bindende / en ledielich
van alle ander becommernissen / beghinnen te dencken of men
niet soude connen radē wat in Spangien tussen den Coninck
ende den Monick ongaet / ende my is ten laetsten inden sin
ghecomen 'tghene hier volcht.

Het soude connen waer zijn.

De Monick komēde te Hoobe / worde met vele haifsz losmanos op
syn Spaens ontfangen: maer wetende wat zijne brieven hiel-
den / liet het hooft hangen (want hij kan alle personagien spelen.)
De Coninck ontbiedt hem in zijn Cabinet / heet hem welcom / ende
braecht oft den rocke soo is affge Spinelt datmen met den draet sal
moghen de ghescheurde Spaensche kappe Nacyen.

De Monick antwoorde.

Groot machtiichste Coninck ende Genadichste Heere / het en heeft
aen onsen goeden wille / heersticheyt / menichvuldich draijentrecken
noch quijlen niet ontbroken / maer men gheeft ons soo veel quaet
werck / dat wy ume Majesteyt gheen goet gaeren connen maken.

De Coninck.

Is ghenoech in parabelen / spreekt elcer upt.

De Monick.

Heer Coninck / oft sy goede ofte quade gheesten hebben weten wy
niet / dan dit gaet seker dat gheen dinck by ume Majest. by zijn
Heylicheyt / noch by ons der selver ghetrouwe Dienaren kan voes
ghenomen noch besloten zijn / ten wordt henlieden al c'samen doos
Droomen ende Visionen gheopenbaert.

De Coninck.

Maer wat: ick en gheloove immer niet dat sy van zins Heylia-
heydes raedt / die tusschen hem en my alleen ghegheben is / weten.

De Monick.

Si Signor Rei, tot de minste titel ende verborghenste des herten /
ende of sy wel daer nae schijnen te staen / so raken sy den spuyker so

opt hoeft dat het niet een hayr breet en scheelt inde substantie der
sake. Sy weten te droomen dat alle syns Heylicheyts raet ende u
Majesteys meeninge nerghe anders toe zijn streckende / dan
om hun door schoon praten ende liefelijck sluyten te bedrieghen / en
hoe sulcx is / weet uwe Majest. ghenoech: wy meenden niet sim
pel duyven ende slechte schapen te doen te hebben / maer wy binden
daer Serpenten voorsichticheyt / wossen loof-heyte. Sy hebben hen
die opinie inghebeeldt / ende blijven vast daer by / dat sy te hande
len hebben niet de gheene die haer bedrieghen willen / ende alsoo ist
quaet wossen niet wossen te vanghen. Het wosken hadde voor zijn
doodt soo veel songhe wossen ghebroedt / dat sy ons veel te cloeck
zijn. Ende tis oock schadelijck dat dien leepen President daer ghe
comen is / waer door wy te meer niet leepen oeghen werden aen
ghesien. Ten anderen springt ons ooc voor thoost darmen gheen
Neder-lantsche Heeren tot deser saken heeft gebruyckt: sy spotten
daer mede / ende segghen nyt de Gesanten wel te connen aff-nemen
dat sy niet veel goets inden handel hebben te verbaechten: achtens
oock te zijn een heroovinghe van de Privilegien der Neder-landen
noch staende onder de gehoorlaemheyt vande Ertl. Hertoghen /
dat men dusdanighe dinghen bestaet sonder de advysen aller Pro
vintien daer op te hooren oft / de Staten der selver te kennen.

De Coninck: *Que diabolus?* Wat leydt den Rebellen daer aen / als d'ander te bre
den zijn? ist hem niet genoeg dat sy voor wy zijn ghekent / en van
onse ghehoorlaemheyt ontslaghen.

De Monick.

Non Signor, Sy seggen oock sorghe te willen draghen voor haer
naebuere: en wie weet wat daer onder al schuyt? Ten anderen /
den titel van vryheyt willen sy soo breedte uytlegghen ende soo vry
ghekendt zijn als een Prins oft Republicke in Christenryck / sae
meer: want sy besluyten daer nyt vry over de gantsche werelt te
moghén negotieren.

De Coninck.

Dock op Oost ende West. Indien?

De Monick.

Ita Domine, Ende derben so schriftelijck als mondelijck sustine
ren dat secundum jus gentium de vryheyt haer so breedte uytstreckt.

De Coninck.

Maer

Maer weten sy niet dat de Paus den Coninck van Castilien en
Portugael daer in heeft gheprivilegeert? De Monick.
Ja sy Heer Co. maer spotten niet sodanighe privilegien / seggen-
de dat hij gegheben heeft tegene hij niet en hadde / ende uwe Majes-
teyt ontfanghen dat haer niet en betaemde. Dat meer is / sy maken
vande Paus den Antechrist / ende noch erger / sy vergehelicken
hem by den vaerlijcken Duyvel / die daer seyt : Alle dese dinghen sal
ick u geven / wilt ghy my aenbidden als God op der aerden.

De Coninck.

Nofra Dame de Loretto, sanct Iago de Compostelle, O todos Dios-
de mei terra? Wat schrickelicke blasphemie tegens zijne hooch-
weerdighe Heylicheyt / ende my synen liefsten soon? maer blijft dat
lant oock noch staen / ende zijnt redelijke creatueren die daer in
woonen?

De Monick.

Genadichste Heere / ontfet uwe Majesteyt haer so ober die dingē /
ten ware niet goet voor u daer selfs te comen / want ghy sout al
veel meer moete hooren en sien. En aengaende het lant dat is in zo
goedēstant en politien (behalvē dattet kettersch is) als eenich landt
oft volck der Roomscher Catholijken.

De Coninck.

Maer comende t'onsen propooste / hebben onse Ghesanten niet
rendt uyt gheseyt / dat ick geensins verstaen hen-lieden de Indien
te laten ghebruycken / en nimmermeer tot sodanighen peys soude
hebben verstaen / ten ware om hen daer uyt te gerrigen?

De Monick.

Heer Coninck / ten heeft aen gheen segghen ontbroken : jae wy
hebbense gedreycht (als sy daer van niet wilden desisteren) alle
vorderhandelinghe aff te snijden : maer tis voor hen al wint / sy
lacchen daerom / ende presenteren ons terstont passport om te
moghē vertrecken / ghelijck oft hen aenden peys niet ghelegghen
ware / sy weten alle secreten vande Schille / sy sien voor een dobbel
huycke wat wy inde taffe draghen.

De Coninck.

Maer hoe staet dan die saecke.

De Monick.

Dat mach uwe Majesteyt sien uyt dese belegghelde Brieven.

De Coninck doetse openen ende lesen, seggende tot den Monick.

Ick vinde hier dat sy tot ghene peys willen verstaen dan in idrē

A u

behoudende

behoudende / ten minsten voor eenen tijdt de vyfte haerden. Dit sal
syne Heylicheyt gheenling toestaen / en so veel mij aengaet / ick wil
noch liever in oorloge blijven dan ick sal missen het principael stuc
dat ick meynde inden peys te bedingen. Dat ware voor my een
schadelijcke en schadelijcke brede. Daerom suldy terstont wederont
trecken ende mijn Gesanten van daer a la poste, a la poste, halen. Ick
salt noch eens met het uyterste gheweidt versoeken. Ic hebbe mijn
adem wat verhaelt ende eenighe millonen ingekregen / verwach-
tende daghelijck meer / die wil ick daer aen te koste legghen.

De Monick.

Grootmaechtichste Coninck / Genadichste Heere, laet dit ten min-
sten niet soo haestich toegaen : laet ons vertrecken soo langhe mo-
ghelijck is : tijdt ghewonnen is voor ons veel / ende hebt uwe ban-
den eerst wel vast / siet dat ghy wat meer vergaert. Ten andren
bedencke hare Majesteijt ooc rijpelijck oft al goet sal zijn wederont
in oorloghe te comen voor desen tijt : want ghelijck de rebellen ver-
staen / so verstaent oock de Coninghen van Franckrijck / Eng-
landt / ende Denemarchen / met de welcke sy clamen in verbonde
zijn. Dese hebben het werck soo grof g'hehekelt ende de Spillen
verwerret / insonderheyt die van Franckrijck. Want hij hoopt in
troubel water goeden visch te vangen / tot versekerheyt van zijnen
staet. Boven desen als de Cooplieden uyt Neder-landt niet en mo-
gen op Indien handelen / so sullen sy in Franckrijck trecken en van
daer den handel drijven / soo sal het laetste ergher wesen dan het
eerste.

De Coninck.

Ma de Fransman sal ick wel vande Zee houden. De Monick.

Jae lieber jae : Het en sullen de Fransche noch hare schepen niet
wesen maer de selve Compaignie / de selve schepen / volck en ghelt
uyt Brabant. Vlaenderen ende Italien sal daer toe ghebruycket
worden / gelijk alreede gheschiet.

De Coninck.

Wat? salmen dan den rebellen ende moet willighen al haren qua-
den wille toe laten / sy sullen veel stouter worden.

De Monick.

Het schijnt voor desen tijdt te moeten gheleden zijn / u Majesteijt
weten den raedt van sijn Heylicheyt.

De Coninck.

Wagen dan dese ketters noch na Paus macht / Coninckhooch /
Italiaensche listicheyt / Spaenschen mansicrots / Bourgoensche
wreetheyt.

weeth; Pontische hypocrisie/Brabants Hoff-toijwater/na Coopmans bedroch/ Crauwel noch duyvel? So ist wel een dei bloeckie saecke/ en ic mach wel klaghe ut so onghewickighetijt gewonnen te zijn/ in welcken schijnt dat de quade propheet van D. Barth. de las Casa, ober mijn Rijck wil verbult worden. Nochtans soo moeten wy ala desperade een dobbele schalckheyt int werck stellen: Ghy sult wederom trecken en in alle manieren houden als gheschoort (want de Coninck weet wel dat de Sonithen meesterlick connen beynsen/ende lieghen sonder schaemroot te worden) ende als niet ernst in het Collegie der Staten upt bulderen/ dat ic gheenling wil consenteren dat sy op Indien sullen vare/ liever terstont henlieden de oorloghe aenslegghen/ mogelijck dat het een scheuringhe onder henlieden maken sal/ en dat die van Gelder/ Utrecht/ Groeningen/ noch oock Utrecht het nuyterste niet en sullen willen verwachten: so sullen wy tot onse meyninghe komen. Daer toe twijfelt niet oft den gouden reghen zal al eenighe versteende herten slacht hebben/ Die dan sullen weten dien tijt waer te nemen. De Monick.

Nulla modo Signor, Sy worden ons al ghewoend/ sy kennen denesel aen zijn ooren: ende boven dien sullen wyse in haer opinie meer verstercken/ en onse saken gantsch verdacht maken/ als dat wy't niet ter goeder trouwe met haer en meenen: dat wy hen met dien lieben tijtel van vyse Probincien hebben ghemeent in slape te wieghen/ ende haer meer slaven te maken als oyt te voor. Dit weten sy elckanderen wijs te maken/ gheloobent oock/ seifs de goede Catholicken die weten sy't in te beelden. De Coninck.

Hoe blijven sy soo eendrachtich in die sake/ daer sy in anderen dickwils over hoop legghen/ en van vele verscheyden secten en humeuren zijn? De Monick.

De vrese bande Spaensche roede doet daer beel toe: Ten anderen de seer beleefde regeringhe der Staten/ ende dat sy een yeghelijck sijn gheloobe toelaten/ zonder dwang der conscientien: Ten derden oock/ de groote profijten die sy recken upt de Scheepbaert op vreende Landen/ insonderheyt in Hollandt en Zeelandt/ daer aen alle de andere meest hanghen. De Coninck.

Wat raedt dan? want hoe wel uwe proposten al wat na Ketterie smaken/ en ick sorghe dat ghy van Vader en Moeder wat hebt ophouden/ nochtang wil ick dat ghy recht upt spreeckt. De Monick.

Heer Coninck/ich protestere hier voor sijn Heylichheyde/ en voor
uwe Majesteyt en Slaet op mijn Dwesterdom/ dat ick van alle
vreemde ketterijen by ben/ als ik daer toe alder en Moeder/
als ick over langhe ghedaen hebbe: en beloeve alles wat ic ghespro-
ken hebbe/ oft noch spreken sal/ na mijn beste wetenschap sal strecke
tot dienste van sijn H. onse Moeder De Catholijcke Kercke/ en uwe
Majesteyts profijt. Dit soude ick wel der ne op een oly cruys zwee-
ren/ ende het Sacrament der Afle daer op ontfanghen. Ende also
n we Majesteyt mi beveelt by myn meeninghe te verklaren/ ic
salt oock doen/ te weten/ dat ick gheen beter raedt weet noch soude
der ven voor slaen dan die syne Heylich/ nae sijn Pontificale wijshe-
ghegheven heeft/ (welcke is) dat u Majesteyt den rebell alle toe-
laten soude wat sy begheeren/ ende hoe vaillyc u Majesteyt haer
hier in binden laet/ en hoe meer ghy beynst dattet van herten ghe-
sehiet/ hoe lichter sy sullen sijn te bedrieghen. Och hadmen dit ten
eerste ghedaen/ daer waer alreede veel quaets vmoedens (welck
nu meer versterckt is) afghelept/ en waren wel half in slape. Maer
wat is dat men de waerheyt seyt/ men worde terstont ghesuspec-
teert van ketterie/ gelijk Monicel ende den Admirante oec sijn ge-
weest/ zelfs wy gheesteliche Personen/ daer men niet dan goet en
behoort van te verwachten.

Non Pater Commissaris al seg ic u so/ ic en meent zo quaet van uwe
Eerweerdich/ niet maer begheere dat ghy vymoedich verclare sult
alles wat tot der saken dienstich is nae u beste meeninghe/ het gaet
my mede oft teghen: en neme zeer gheerne aen uwe so zeer ernstige
protestation.

Heer Coninck/ van uwe Majesteyt hebbe ic alreede ghelieft oec noch
een groot gheboelen ghehadt/ en verbaecht wat sonderlinghs/ te
weten/ dat uwe Majesteyt noch sullen worden/ te gheene andere be-
gheert en verhoopt hebbe/ hebt slechts goeden moet/ maer breest nu
voor de Propheetie van D. Barth. Sijn H. die weet het beter/ en kan
door sijn Benedictien wel bebride door ongepallen/ Alleen volghet
synen goeden en wilsen raede/ Daerby ick dit noch wil boeghen/ dat
men niet alleen De Rebellen in Hollandt en Zeelandt/ etc. hare
begheerte consenteert/ maar dat men oock die andere Provincien ge-
heel sachtelicken begint te wateren/ het volck door een ruyt/ zo veel
vrijheyt is gheven/ als de Rebellen onse Roomsche Catholicken
toelaten/

roelaten/ende noch tot een overblijft/ dat hier in Spaengnien het
 rigeur vande Inquisitie wat cessere/ hier door suldy de herten tot u
 recken/die lichtelicken zullen ghelooften dat de vervolginghe niet
 u Majesteits Heer Vader en zijnen souden Raedt al ghestorven is:
 Spullen onder elcanderen onrechtich worden/en de Eers-Hertog-
 hen haest van selfs tot haere Brincen weder aennemen/waer door
 u Majesteit middel sal ghekrighen om bequamelicken haer leedt
 te wrecke/daer toe noodigh zal sijn datmen middeler tijdt dapper-
 lijk niet steenen onder den hoep werpe/doe niet korte hande-roers
 en pistoletten schiete/dewijle het Canon en de Courtouwen rusten/
 het welcke oec niet op eenighe alleen/die moghelijk wel haest soude
 Gryp-hier en ghenickt worden/maer op verschepden/alsoo hare
 regeringhe by velen bestaet. Sijnt moet oochteer liberalijk ghe-
 seheden/want vele sonden onder heleden om een cleyn den Aers niet
 willen lichtē. Ick vrese wel dat desen mijnert bodslaghe vele Catho-
 lijken niet smaken en sal/ae sullen lecht daer voor houden dat ick
 selfs al vande ketters doershoten ben/ofs met het kalff gheploeght
 hebbe. Doch ick verseker my dat sijn H. en u Majesteit een beter
 ghevoelen van my hebben. Ende alwaert ook anders en dat ic als
 een ketter daerom moeste sterben/ien sal niet late mijn hart te ope-
 nen en mijn consciencie onclaffen/anders soude die so benout bli-
 ven als of sy in een Binnebroede klap ghenayt laghe. De Coninck.
 Verwaerdighe Vaters Generael ick dancke u eerwaerd. van zyn
 goet advies/sooudet oec ghecrachtvolghen/maer een dinc quelt my
 dat de ketters my alle de meetinghen sullen behanen/dat sprijck en
 ick arm worden sal. De Monick.
 Laet u Majesteit dat niet becommeren/ghelooft wanneer sy een-
 ghe Jaeren vri op Spaengnien sullen hebbe ghevaren/dat de vaert
 op de Indien wel van selfs sal doot loopen. Eroft sy voor eenighe
 jaeren dier door wat prospereren/wat noot is/als inde Majesteit
 eyndelinghe tot haer voornemen comt/ende dat hys met alle hare
 schatten in handen ghecrighet. De Coninck.
 Over het dan alsoo wesen. De Monick.
 Wie Majesteit behoort langher niet te twiffelen maer simpelicks
 te gelove/dewijle onse heylighe Vader selfs/die daer niet dwalen en
 can geen beter raedt heeft comen verfinnen/en hy selfs met de Ve-
 netianen alsoo door de vingheren siet. Boven dien op dat het niet
 en

en schijne dat wy op natuerlijke redenen steunen/so sal ick ons ad-
visen proberē met de heylighe Schrift/ēn de sententie Samalielijc/
die den Joden/als sy den Apostelen wilden ghyeden Christum te
predicken aldas raet en seyd: Houde aff van dese menschen en laetse
varen, want is dit werck uyt den menschen, soo salt ghebroken worden.
Dewijle wy nu gheloove dat het werck der Nederlāders uyt men-
schen is/so laet ons dan vast geloove dat het haest vallē en vergaen
sal/te meer also ons heylighe Vād ons sulcx toefert/daer aen gheen
goet Catholijck behoort te twisslen. Daer heeft uwe Majesteyt
ghehoort al wat ick te seggen weet: hebbe ick te breedte ghesproken/
hebbe ick de ketters te veel toe ghegheven: ick ben hier/ doet met
my wat u Majesteyt behaecht. En midts dien viel hy black ter aer-
den als ofte hi zynen gheest gheheel uytgheblasen hadde: Soo kan
hy de pater noster stellen. De Coninck seyt.

Pater Sancte staet op: ende doet hem vander aerden nemen/seg-
ghende: Men sal u brieven ghereet maken/ en sult doch langsaent
hemen trekken. Ick sal voor dese tijdt toelaten al wat de Rebellen
eysschen/ hoe wel my sulcx bitter is: interim sullen wy op alles rij-
pelijck letten en den bequaemen tijdt verwachten. Ist mogelijc/
inden Haghe coninckende/ suldy met hooghe protesten circuleren en
langhe yrt-blijven: soe dat ghy grootten instantie hebt moeten doen
om my te perswaderen: dat ghy op den wech ist sieck gheweest/ en
ander trecken meer/ die ghy sult moghen practiseren. En en laet
doch niet voor u lieder afscheyde alle seccen vanden staet des lants
te vernemen: het mach hier haer te passe comen. De Monick.

Ic salt wel doen Heer Coninck/maer wat ist sy sullen ober mijn
protestatien elckanderen toeknicken/ en geyt mylen als met ge-
maect boeberien: sy sullen al ghedroomt en gheraden hebben eer
ick daer come wat wy heymelijc ghesproken hebben/ t'sal al in
druck zyn/en men salder mede loope als met nieuwe Almanacken:
Hier wat wonders wat nieuws vanden Coninck van Spacnien en Pa-
ter Iohan Ney. De Coninck.

Patientie dan/ doet u beste en bedeneke tot onsen dienst alle list die
oyt Monick inden sin quam/recht ghy wat goets uyt/ eenen Cardi-
naels. Hoedt is u verseeckert. De Monick.

Daer nae gheluck toe. Ende sat midts dien te peerde/ ghehapt/
gheleest/ en ghespoort. Den tijdt sal leeren.

YEMANT ADAMS.

ad-
lig/
m se
ietse
den.
teno
acu
een
lept
en/
met
aer-
kan
tege-
ent
len
rij-
ich/
n a
oen
est
act
ntg
k.
ijn
ge-
eer
in
en:
Pa-
die
di-
pt/